

[Per Hækkerup.]

føres tosidede landbrugsaftaler mellem medlemslandene. Danmark har, som det vil være bekendt fra fremsættelsen, i tilknytning til traktaten sluttet sådanne aftaler med England, Sverige, Schweiz og Østrig, og forhandlinger foregår eller optages med de to sidste lande i sammenslutningen, Norge og Portugal. På baggrund af den diskussion, der har været om, hvilken værdi man kan tillægge disse tosidede aftaler og deres gyldighed og gyldighedstid, kan der vel være grund til at erindre om, at det udtrykkelig i konventionens artikel 23, § 2, 1. punktum, er fastslået, at disse tosidede overenskomster skal have samme gyldighed som konventionen. Det hedder her, at sådanne overenskomster skal forblive i kraft i samme tidsrum som nærværende konvention; de kan ikke ændres, uden at begge de parter, der har sluttet de tosidede overenskomster, er enige herom. Dette betyder altså, at selv om de fordele og de garantier, der er opnået for dansk landbrugseksport i henhold til de allerede afsluttede traktater, måske kan siges at være af begrænset betydning, så er de dog af samme varighed, samme gyldighed og samme holdbarhed, som traktaten er det, og det forekommer mig at være vigtigt at få fastslået dette på grund af den tvivl, der har været rejst i den offentlige debat herom.

For det tredje gælder det, at vi på toldområdet har opnået den væsentlige indrømmelse, at medens det normalt er de toldsatsler, der faktisk er gældende den 1. januar 1960, der skal være basistoldsatser inden for de syv landes traktat, har Danmark fået udsættelse, således at det for vort vedkommende er de toldsatsler, der er gældende her den 1. marts 1960, der skal være basistoldsatser. Dette har gjort det muligt for os — og det er samtidig tiltrådt af de øvrige deltagende lande — at søge gennemført en radikal ændring i vore nu-gældende toldsatsler, et problem, der som bekendt for tiden forhandles i toldlovsudvalget.

For det fjerde er der med hensyn til et af de spørgsmål, som for forhandlingerne om det store frihandelsområde spillede en stor rolle, nemlig spørgsmålet om oprindelsesreglerne, sket det ved udformningen af

de syv landes traktat, at disse oprindelsesregler har fået en ret liberal udformning, som i vid udstrækning imødekommer danske synspunkter, og som i øvrigt også medfører, at den administrative behandling af problemerne vedrørende en vares oprindelse bliver mindre tungt virkende, end man regnede med, da man drøftede det store frihandelsområde.

For det femte vil jeg endelig nævne, at der også i området vedrørende konkurrence-reglerne er sket en udformning, som kommer vore interesser væsentligt i møde. Det siges herom i traktatens artikel 2, afsnit c, at hensigten er at undgå ulighed af betydning mellem medlemsstaterne med hensyn til de betingelser, under hvilke de kan forsyne sig med råvarer fremstillet inden for sammenslutningens område. Det er jo på baggrund af den forskelsbehandling, vi tidligere har været ude for med hensyn til råstofforsyningerne, en bestemmelse, som også må siges at have en ikke ubetydelig interesse for Danmark.

Ser vi altså på, hvorledes den konkrete udformning af traktaten er blevet ud fra de særlige synspunkter og ønsker, vi måtte fremsætte fra dansk side, kan man, synes jeg, roligt komplimentere den højtærede udenrigsminister og hans medarbejdere til det forhandlingsresultat, der er opnået. Jeg vil gerne til denne kompliment have lov at føje et citat fra en ledende artikel i Dagens Nyheder for den 13. januar, hvor man synes at være nået til en tilsvarende positiv bedømmelse af den højtærede udenrigsministers og hans medarbejders anstrengelser. Det hedder her:

„Hvad det første angår“ — det er disse forhandlinger, — „forekommer det rent umiddelbart, at udenrigsministeren og hans embedsmænd inden for traktatens rammer har opnået det, som kunne forventes opnået.“

Jeg kan altså som sagt helt tilslutte mig denne vurdering, som man efter min opfattelse bør tage i betragtning, når man i dag skal gøre sin stilling op og måske skal gøre det på baggrund af den noget skeptiske indstilling, som adskillige medlemmer i det høje ting havde, da vi diskuterede problemerne i juli måned. For os, der allerede i juli måned gav principtilslutning til, at Danmark indtrådte i de syv, har det været